

[DESIGN MODE OG ARKITEKTUR](#)

Arkens nye udendørs trækplaster er »ganske enkelt fremragende«

Nu kan S-togs-passagerer nemmere finde vej til Arken - hvis ikke de bliver bange for de dansende lygter.

Nogle steder ser de mønjerøde saturnboere lidt truende ud, men man skal bare se lige ud og gå roligt forbi, så gør de ikke noget.
Foto: Dansk FotoLab

Kunstmuseet Arken har efterhånden ligget dernede på stranden ved Ishøj i 25 år og er i dag veletableret som et af de faste stoppesteder på enhver kunstinteresseret persons rundtur i København og omegn.

Fra nogle meget kaotiske første år, med en arkitektur, der måske var mere dristig end køn, og en direktør, der brugte sit cv som et stykke performancekunst, fandt det skøre hus på stranden i løbet af 00erne sin form.

1 sær konstruktion, men Arken har fundet sin plads i det Københavnske kunstliv, og ARKENWALK gør det endnu nemmere at finde. Foto: Mads Claus

Det er stadig en sær konstruktion, men Arken har fundet sin plads i det Københavnske kunstliv, og ARKENWALK gør det endnu nemmere at finde.

Foto: Mads Claus Rasmussen.

Et strandet skib

Et forbedret indgangsparti fjernede nogle af designets mest mærkværdige mærkværdigheder, en tilbygning gav ovenikøbet museet nogle rum, der rent faktisk kunne bruges til at udstille kunst i, og sidst, men ikke mindst, fik man gennemført projektet om »kunstens ø«: Et projekt, der etablerede en kunstig sø omkring museet, så det nu ligner et strandet skib i vandkanten - sådan som det blev tænkt af den 25-årige arkitektstuderende Søren Robert Lund i de dekonstruktivistiske 1990ere.

Museet var desuden så heldigt at få ansat Christian Gether som direktør efter den ulyksalige Anna Castberg. Gether fik rettet den synkende skude op og fik også skabt en række både interessante og publikumsvenlige udstillinger, der alle formåede at flytte Arken ud af zonen for almindelig hovedrysten i den folkelige bevidsthed.

Arken er stadig i dag et mystifistisk sted, men ideen om et folkeligt Louisiana dernede på sydkysten har vist sig bæredygtig, og den 150 meter lange kunstakse med dens barokke snydeperspektiv er vitterligt fantastisk - skørt studieprojekt eller ej. En tur ned til kunsten og stranden på sydvestegnen kan i dag til enhver tid anbefales.

Imidlertid har museets yderlige placering altid været et problem for mennesker på gåben. Man kan nemt tage S-toget til Ishøj Station, men derfra var det svært at finde vej. Der var selvfølgelig skilte, og sværere var det heller ikke, men den småforvirrede vej ned til kunstens herligheder var konstant og konsekvent en dårlig start på en oplevelse af museet.

Det besluttede gavmilde fonde i 2016 sig for at gøre noget ved. Realdania gik ind med et stort millionbeløb, kunstkonsulenter blev indkaldt, og en storstilet konkurrence om et både landskabeligt og kunstnerisk stiprojekt blev udskrevet. »ARKENWALK« skulle det nye værk hedde - og præcis, hvad det egentlig skulle være, kunne man kun vanskeligt læse ud af opgaveformuleringen.

Der skulle være kunst, der skulle være landskabsarkitektur, så meget var klart, men skulle det være en kurateret udstilling eller en enkelt kunstners fortolkning af forløbet? Det kunne ingen finde ud af.

Jeg har derfor i spænding ventet på at høre nyt fra vestegnen - og på endelig at finde ud af, hvad det ambitiøse projekt egentlig blev til. Og nu! Nu er det færdigt! Det er både meget mindre og meget mere, end jeg havde ventet - men lad det være sagt med det samme: Det er godt. Og det er det vigtigste.

tionen glide de psykedeliske lamper næsten i et med de urbane forstadsmylder – også det er der en pointe i. Foto: Dansk FotoLab

Helt tæt på stationen glide de psykedeliske lamper næsten i et med de urbane forstadsmylder – også det er der en pointe i.
Foto: Dansk FotoLab.

Poetisk spøg og skæmt

Det blev landskabsarkitekten Kristine Jensen og billedkunstneren Jeppe Hein, der i fællesskab vandt opgaven, og de er et godt match. Kristine Jensen er kendt for sine poetiske og formstærke projekter, mens Jeppe Heins humoristiske »Olafur-light«-kunst lige præcis har den slags folkelig appel, et museum som Arken har brug for.

Det skal netop ikke være elitært, men sjovt og »kunst-mærkeligt« på en måde, alle kan forstå. Jeppe Hein, der blandt meget andet er kendt for sine vippebænke, sine aktiverende, dansende springvand og sine spejllabyrinter, vælger gerne humoren som den afvæbnende dør ind til sin kunst, og til Arken Walk har han fået én af sine bedre ideer: Psykedelisk dansende gadelygter!

Det var den geniale og alt for tidligt afdøde tegner Claus Deleuran, der i sit mesterværk »Rejsen til Saturn« fra 1977 gjorde os alle opmærksomme på, at den klassiske »Albertslund-lampe« har noget sært menneskeligt, men også uhyggelig over sig.

I Deleurans historie om en dansk rummission er saturnboerne skildret som omvandrende gadelygter, og den idé har Jeppe Hein på smukkeste vis bragt ind i virkeligheden.

Når man ankommer til Ishøj Station og efter en forvirrende tur gennem stationens shoppingcenter står på pladsen syd for skinnerne, får man straks øje på nogle mønjerøde, slyngede lamper, der tilsyneladende svajer som siv i vinden – eller som aggressive Saturn-krigere på *fact finding mission* til den Københavnske vestegn.

»Det må være noget kunst, det der,« tænker man og begiver sig ned forbi de berusede lamper og ind på »ARKENWALK«.

Med det samme får man øje på nogle flere af de røde spaghettislyngede lygtepæle lidt længere fremme, og på den måde er selve wayfindingen lynhurtigt etableret.

Over strandengen passerer man også denne smukke bro som Kristine Jensens tegnestue har lavet. Foto: Dansk FotoLab

På turen ned over strandengen passerer man også denne smukke bro som Kristine Jensens tegnestue har lavet.
Foto: Dansk FotoLab.

Ned i kaninhullet

Ideen med at bruge skævt sindsudvidende gadelamper som det gennemgående element er ganske enkelt fremragende. Som objekter passer de fuldstændig smidigt ind i den bysituation, de indgår i, men samtidig adskiller de sig med både form og farve fuldstændig fra alt gængs byinventar og fungerer dermed som effektiv wayfinding.

Referencen til »Alice i Eventyrland« er tydelig. Man begiver sig ned i kaninhullet, når man træder ind på »ARKENWALK«, og træder dermed ind i et land, hvor almindelige ting, ikke længere er almindelige – dermed fungerer hele stiforløbet som en fornemt langsom optakt til selve museumsoplevelsens forsvinden ind i en ny verden.

Kristine Jensens bidrag er naturligvis selve stiforløbet: Vejen gennem parcelhuskvarteret og hen over den smukke strandeng, hvor en slynget træbro fører os videre frem mod flere af de orangefarvede saturnboere.

Lamperne er placeret med så stor afstand, at man skal bruge sin opmærksomhed hele tiden, og det er også godt tænkt. Hvis de havde stået marcheret op med 20 meters afstand hele vejen ned til museet, havde det slet ikke fungeret så godt.

Kun en enkelt gang, hvor stien deler sig i et »Y«, går det lidt galt med wayfindingen, men man er hurtigt tilbage på sporet og ankommer opløftet og »kunstindstillet« til det strittende og strandede museum ude på dets kunstø.

Tæt på museet står enkelte friluftsværker som en slags afslutning på forløbet - blandt andet et stort fuglebur med et ovalt spejl i - også af Jeppe Hein - men disse værker, som måske er tænkt som en slags afslutning på forløbet, virker egentlig lidt overflødige.

Selve stiforløbet og de dansende Albertslund-lamper er alt nok. De viser fuldstændig overbevisende og med stort kunstnerisk overskud, hvordan den slags skal snittes, og ethvert museum i kongeriget må nu være i gang med at finde penge til at gøre noget lignende, tænker jeg her i den dejlige danske sommer. »ARKENWALK« er bestemt en spadseretur værd.

ARKENWALK.

Hvor: Ishøj S-togs station og Kunstmuseet Arken

Åbningstid: Altid

FAKTA

ARKENWALK

Beliggenhed: Skovvej 100, 2635 Ishøj

Projektperiode: 2016 – 2021

Landskab: Kristine Jensens Tegnestue

Kunstnerisk bearbejdning: Jeppe Hein

FOLD UD

LÆS MERE

[ARKITEKTUR](#) | [ABONNEMENT](#)

Berlingskes arkitekturredaktør: Middelalderbyens forvandling til »Fadbamseland« fortsætter med uformindsket kraft

[ARKITEKTUR](#) | [ABONNEMENT](#)

Danskere planter 1.200 danske træer i et mennesketomt Venedig

[ARKITEKTUR](#) | [ABONNEMENT](#)

Københavnersnuden Holger Dahl revser nyt udspil: »Lad byen være by, og lad naturelskerne flytte på landet, hvor naturen findes«

[DESIGN MODE OG ARKITEKTUR](#) |